

Ursula, az sms-es fosztogató

2022 október 21. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Súlyos korrupciós vádak az Európai Unió csúcsvezetői ellen

Aki a magyarországi, magát amúgy független-objektívnek nevez? sajtóból szeretné megtudni, mi újság Ursula von der Leyen sms-es korrupciós botrányával, az napestig keresgélhet hiába. Egész egyszer?en nem éri el a honi balliberális média ingerküszöbét, hogy immár nemcsak az Európai Parlament koronavírussal foglalkozó különbizottsága, hanem a szent Európai Ügyészség is vizsgálja Ursula vakcinabeszerezési mutyját. (Az az Európai Ügyészség, amelyhez máskülönben olyannyira csatlakoztatnák Magyarországot a haladók.)

Igaz, nem nagy összeg? lopásról van szó, csupán bagatell 35 milliárd eurót (14-15 ezermilliárd forintot) tüntettek el sz?rén-szálán a koronavírus-járvány – éppen Ursuláék által világvége hangulatúvá fokozott hisztériájának – paravánja mögött.

Nincs itt semmi látnivaló, kérem, oszoljanak!

A honi balliberálisoknál csak annak van hírértéke, ha mondjuk Ökörítőfülpösön olyasvalaki festi ki az iskola tornatermét bruttó kétmillióért, aki egyszer, állítólag (Hadházy Ákos valakit?l úgy hallotta) kezet fogott Mészáros L?rinccel. Na, náluk ez a skandalum.

Ilyesmib?l világbotrányt képesek faragni a Telex–444.hu–Hvg–24.hu ?rkutyái, a CNN-t és a Deutsche Wellét is idecs?dítik, hetekig címlapon habosítják a semmit, még a fest? egykori ovis társait is mikrofonvégre kapják, csak mondjanak valami sért?t a magyarisztáni közállapotokról.

S mindezt azzal az alig titkolt céllal, hogy az itteni, összehazudott-kiszínezett-főlnagyított korrupciós helyzetre hivatkozással aztán az Európai Bizottság visszatarthassa (vagy inkább, mint az sms-gate mutatja: ellophassa) a nekünk járó uniós forrásokat. Ravasz. S?t ördögi.

Most viszont, hogy Brüsszel f?bürokratája a gyanú szerint az uniós költségvetés tekintélyes részét haveri zsebekbe lapátolta, a magyarországi balliberálisok lapítanak. (Már majdnem azt írtam, kussolnak.)

Ha már ?k nem is, mi idézzük föl újra a történetet. A The New York Times még tavaly áprilisban számolt be róla, hogy az Európai Bizottság elnöke, Ursula von der Leyen és a Pfizer vezérigazgatója, Albert Bourla 2021 márciusában sms-ekben „tárgyalt” 1,8 milliárd adag koronavírus elleni Pfizer–BioNTech oltóanyag beszerzésér?l.

Az sms-ezés olyan pompásan sikerült, hogy májusban a bizottság szerz?dést kötött a gyógyszeripari óriással 35 milliárd euró értékben. Hogy, hogy nem, miután a dolgot ilyen szépen lepapírozták, Ursula férje, Heiko von der Leyen hirtelen a Pfizer egyik partnercégének, a sejt- és génterápiákra szakosodott, Orgenesis nev? amerikai cég orvos-igazgatója lett. Erre mondják: kicsi a világ.

Az önmagában is gyönyör? és külön cikke(ke)t érdemelne, miért éppen az Amerikai Világbirodalom ökle, a The New York Times borítja rá a bilit Ursulára. Talán hogy még jobban lehessen a hölgyet zsarolni, puhítani a tengeren túlról? Eddig tán nem tapsolt elég lelkesen az amerikai ukázoknak? Ki tudja? Egyszer majd kiderül. (Vagy nem.)

Mindenesetre a botrány kirobbant, és a magyarországi balliberálisok súlyos lapításai ellenére Brüsszelben – ímmel-ámmal – elkezdtek vizsgálódni.

Egy újságíró például megpróbálta megszerezni Ursula és a Pfizer-vezér levelezgetését. Miután elzavarták ?t, az uniós ombudsmani hivatalhoz fordult. Emily O'Reilly ombudsman vizsgálata pedig megállapította: az Európai Bizottság nem is továbbbított az elnöki kabinethez arra vonatkozó, kifejezett kérést, hogy szöveges üzeneteket keressenek.

Mindössze annyit kértek mély tisztelettel Von der Leyen hivatalától, ugyan, próbálja már el?keríteni „a bels? nyilvántartási kritériumoknak megfelelő? dokumentumokat”.

Ki nem találnák, ezért elárulom: azzal az ürüggyel, hogy az sms-ek nem tartoznak „a bels? nyilvántartási kritériumoknak megfelelő? dokumentumok” körébe, ezért meg sem próbálták azokat el?halászni.

Meg amúgy is, nyilván már törölték azokat az érintettek. Ami szintúgy érthet? lenne. Miért is tárolna az emberfia ilyen lényegtelen, alig ötszázmillió uniós polgár életére-halálára kiható üzeneteket a telefonján? Csak foglalnák a helyet, hát puff, törölték azokat, gondolom.

Ahogy az ilyenkor lenni szokott: minél jobban próbálták ködösíteni a bürokraták, annál kíváncsibb lett mindenki (a magyarországi balliberálisokat leszámítva) azokra a fránya sms-ekre. Tovább faggatták hát az Európai Bizottságot, amely azt állította, nem találja az üzeneteket.

Maga Vera Jourová uniós „átláthatósági biztos”, a magyar nép nagy barátja írta a válaszüzenetében: „A bizottság megerősítheti, hogy az elnöki kabinet által a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelemmel kapcsolatos releváns szöveges üzenetek keresése nem vezetett eredményre.”

Szóval nincsenek. De ha véletlenül meglennének, akkor sem adnák ki, mert – ahogyan azt a bizottság korábban leszögezte – az ilyen típusú, „rövid élet? és mulandó” kommunikáció nem tartozik az uniós átláthatósági szabályok alá.

Tudniillik – ezt viszont már én teszem hozzá – az uniós átláthatósági szabályok alá csak az tartozik, hogy a magyar kormánytagok és kedves családjai hol, kivel, meddig üdülnek.

S ha a nyaralásukról nem készülhet közeli drónfelvétel, akkor hetes cikkelyes eljárás indul Magyarország ellen. Ezt jelenti tehát az uniós átláthatóság.

A 35 milliárd eurós vakcinamutyi sms-es lezsírozása viszont nem ilyen. Az csupán magánbeszélgetés, privát csevej, amihez senkinek semmi köze. (Egyébként Ursula tavaly decemberben Orbán Viktornak is sms-ben üzent az új uniós Pfizer-beszerzésről. Istenem, ez a hobbi.)

Miután az sms-gate kipattant, egyesek lemondásra szólították föl az Európai Bizottság elnökét, ám ? maradt. Cserébe mintha szófogadóbbá vált volna, mintha gyorsabban végrehajtaná a tengerentúlról érkező parancsokat. Lásd: az Európát lemészárló energiaszankciókat is olyan gördülékenyen szervezi, mintha valami öngyilkos szekta vezetne. Úgy t?nik, megértette a The New York Times üzenetét...

Amúgy Ursulának egyéb korrupciós ügyei is voltak, ám a honi balsajtó azokról szintén „elfelejtett” beszámolni. Például arról, hogy még Angela Merkel kormányának védelmi minisztereként Katrin Sudert, a McKinsey német leányvállalatának korábbi vezetőjét nevezte ki fegyverkezési államtitkárnak, és három év alatt összesen kétszázmillió euróért kérte tanácsadó cégek, köztük a McKinsey szolgáltatásait, pályázati kiírás nélkül.

Akkoriban lefoglalták Von der Leyen szolgálati mobiljait, ám sajnos azok tartalma – nem fogják kitalálni: „véletlenül” – töröltött. Ursula azzal nyugtatta a bizottság tagjait, hogy nem volt rajtuk fontos üzenet. Nyilván.

Közben Olaf Scholz német kancellár súlyos adócsalási botránya is újra a figyelem középpontjába került. Az ügyészség vizsgálja, hogy Scholz Hamburg polgármestereként (2011 és 2018 között) miként befolyásolta az adóhatóságot, hogy az lemondjon a Warburg Bank által kicsalt, jogtalan adó-visszatérítés befizetéséről.

Szép történet ez is. Miként az is, hogy a rablóprivatizáció révén milliárdossá vált Gyurcsányné a napokban épp ehhez az adómachinátor Scholzhoz látogatott el, hogy közösen a magyarországi korrupción sápitezzanak. A pofátlanságnak nincs határa.

Azt hiszem, mi, magyarok ál munkban sem tudnánk annyit lopni, mint amennyit ezek ott Nyugaton egyetlen sms-sel.

Borítókép: Ursula von der Leyen (Fotó: Friedrich Florin)

Pilhál Tamás - www.magyar nemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni győzeletről tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló